

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005940 17 Кж
Бања Лука, 24.10.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог В.Г., због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 167. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог и његовог браниоца, адвоката Р.Ј. из Б., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005940 16 К од 24.7.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.10.2017. године, којој су присуствовали републички јавни тужилац Витомир Соладт, оптужени и његов бранилац, адвокат П.Б. из Б., донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавају се жалбе оптуженог В.Г. и његовог браниоца, укида пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005940 16 К од 24.7.2017. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005940 16 К од 24.7.2017. године, оглашен је кривим оптужени В.Г., због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 167. став 1. Кривичног законика Републике Српске Јован Јовановић (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године. На основу одредбе члана 99. став 1. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 150,00 КМ и паушала у износу од 200,00 КМ. На основу одредбе члана 108. став 4. ЗКП РС, оштећени М.М., са имовинскоправним захтјевом, упућен је на парницу.

Против наведене пресуде, благовремено, су жалбе изјавили оптужени и његов бранилац, адвокат Р.Ј., из Б.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, а жалба оптуженог и због одлуке о трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Аргументима изнесеним у обе жалбе, који су суштински идентични, оспорава се правилност оцјене доказа на којима је заснована побијана пресуда, указујући на противричност исказа посредних свједока Ј.Р., Н.С., те радника Центра за ... у Б., свједока С.К. и М.М.1 у односу на налаз и мишљење вјештака

неуропсихијатра др П.Г., и закључак о степену душевне развијености оштећене, малољетне Ј.М., и у вези са тим, њене способности да свједочи. На тим чињеничним аргументима, заснивају се и они из жалбеног основа повреде Кривичног закона, а у дијелу одлуке о кривичној санкцији, указује се на престога одмјерену казну затвора.

У сједници вијећа, изабрани бранилац оптуженог, адвокат П.Б. из Б. је изложио жалбе оптуженог и његовог браниоца по службеној дужности, адвоката Р.Ј. из Б., остајући код изнесених приговора и приједлога, које излагање је оптужени подржао. Републички јавни тужилац је предложио да се жалбе одбију, као неосноване, и првостепена пресуда потврди.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основани су аргументи, изнесени у жалбама оптуженог и његовог браниоца, у прилог тврдњи да су чињенична утврђења побијане пресуде заснована на противријечним доказима, и то, са једне стране исказима посредних свједока Ј.Р. (сестре оштећене), Н.С. (тетке оштећене), те радника Центра за ... у Б., свједока С.К. и М.М.1, те друге стране, налазу и мишљењу вјештака неуропсихијатра др П.Г. у погледу степена душевне развијености оштећене, малољетне Ј.М., и у вези са тим њене способности да свједочи.

Наиме, према разлозима датим у образложењу побијане пресуде, закључак о одлучним чињеницама, заснован је на исказима наведених посредних свједока, којима је оштећена испричала околности и чињенице у вези са дјелом, у погледу начина, времена и облика угрожавања њеног полног интегритета од стране оптуженог.

Истовремено, прихватајући налаз и мишљење вјештака неуропсихијатра др П.Г., у побијаној пресуди се изводи закључак да је оштећена особа са душевном заосталашћу, на нивоу лаке до умјерене менталне ретардације, услед које није способна да схвати значај сексуалних односа, нити је способна да свједочи.

Цијенећи наведено, основано се аргументима из жалби доводи у сумњу правилност чињеничне основе побијане пресуде, јер није могуће прихватити налаз и мишљење вјештака неуропсихијатра да оштећена није у могућности да свједочи, а истовремено заснивати закључак о одлучним чињеницама на исказима посредних свједока, којима је оштећена испричала све у вези са критичним догађајем.

Ту противријечност у доказима на којима је заснована побијана пресуда, нужно је разријешити, те након тога, уз оцјену и других спроведених доказа, и то исказа свједока М.М. (оца оштећене), о његовим непосредним сазнањима и опажањима у кући оптуженог, критичне прилике, те свједока Ј. и В.Г. (супруге и сина оптуженог), и материјалних доказа, донијети правилну и закониту одлуку.

Цијенећи наведено, овај суд је уважио жалбе оптужног и његовог браниоца, и на основу одредбе члана 329. став 1. тачка б) ЗКП РС, побијану пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку суд ће отклонити недостатке на начин како је то указано овим рјешењем, те донијети правилну и закониту одлуку.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић